

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXIII. Quotquot ita per ecclesiae pastores ad pastoratus officia legitime fuerint instituti, non est dubiumquin a spiritus sancto pariter asciti sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECVNDVS

Tertium ecclesias institutionē. Vides tertio similibus & ipsos dū presbyteros ordinarent cæremonijs usos fuisse, nēpe manuū impositione, precationibusq; & ieiunijs. Postremo cōpertum habes ministerium eis creditum, haud prius expletū fuisse, q̄ ista p̄fecissent. Nā quū ista consummaissent Lucas narrat eos Antiochiam rediisse, unde & traditi fuerant gratiæ dei in opus (ut ait) quod ipsi compleuerunt.

XXIII ¶ Perspicuū est igit̄ Barnabā & Paulū fuisse uocatos, ordinatos, & missos, nec dissimiliter postea uocasse, ordinasse, & misisse cōplures alios. Verū quid moror? Chrūs ipse primos ap̄los ita uocauit, instituit, & misit. Sic enī Marcus paucis tradidit. Ascēdit (inquit) in montē Iesus & uocat ad se q̄s uoluit ipse. Ecce uocatio. Et fecit duodecim ut essent secū. Ecce institutio. Et ut emitteret eos ad p̄dicādū. Ecce missio. Quisq; nō ita uocat, ordinatur, & mittit̄ per ostiū haudquaq; intrat in stabulū ouīū, neq; huic aperit ostiarius, sed plane fur est & latro. Nā præter Christū uenit a seipso missus. Et tales haud dubie fures sunt & latrones. Omnes (inquit) quotquot añ me uenerūt, id est, qui propria authoritate & priusq; Chrūs eos uocauerit irruunt in caulas, fures sunt & latrones. Dilucidū est igit̄ ex scripturis q̄ nemo legitime pastoratus officiū exercet, nisi per ecclesiæ præsides rite uocatus ordinatusq; fuerit atq; missus. Neq; potest, honore saluo, Lutherus ab hoc axiomate dissentire, quū tā aperte subscripserit eidē. Sic enī in commentarijs ad Galathas ait. huc tendūt ea omnia, ut uideas q̄

Marci. 3. **Iohan. x.** **Prælati rite uocandus est.** **XXIII.** ¶ Quotquot ita per ecclesiæ pastores ad pastoratus officia legitime fuerint instituti, non est dubium quin a spiritu sancto pariter asciti sint. **XXIII.** ¶ Perspicuū fuit ex proximo superiori, sp̄m sanctū formulā quandā & ritū tradidisse, per quē pastores ordinarent̄. Nā quū essent Antiochiæ (ut diximus)

SEPTIMUM AXIOMA.

¶ Quotquot ita per ecclesiæ pastores ad pastoratus officia legitime fuerint instituti, non est dubium quin a spiritu sancto pariter asciti sint.

XXIII. ¶ Perspicuū fuit ex proximo superiori, sp̄m sanctū formulā quandā & ritū tradidisse, per quē pastores ordinarent̄. Nā quū essent Antiochiæ (ut diximus)

nōnulli prophetæ simul & doctores q̄ sacrificijs & ieiunijs in
cūbebant, inter q̄s erant Barnabas & Saulus, iussit illis spiritus
sanctus, ut hos in ministeriū, ad q̄d spūs eos accersuerat segre
garēt. Ecce tāetsi Barnabas & Saulus p̄ spm̄ i ministeriū apo
stolicū accersiti fuissent, uoluit tñ eos spūs p̄ prophetas & do
ctores, q̄ tū aderāt, segregari. Quod sane uerbū si nihil aliud si
gnificet, q̄ simplicē missionē, frustra tot cæremonijs prophe
tæ doctoresq̄ tū p̄sentes fuissent ulsi. Nā ieiunabāt, & p̄cabant
atq̄ manus illis imposuerūt. priusq̄ eos dimiserāt. Quocirca
manifestū est eos, tūc ap̄los hoc ritu fuisse cōstitutos. Nec est
q̄ quisq̄ cauillet Paulū añ fuisse a Christo uocatū. Nā aper
tissimis indicijs. partim ex hoc loco, partim ex alijs q̄s dicemus
cōpertissimū erit, Paulū iā apostolū ordinatū fuisse. Et primū
est q̄ Lucas, eius historiæ scriptor, quū Paulo fuisset addictis
simus, nusq̄ tñ ante id tēporis, eū uocauerit Paulū, sed Saulū
semp. At protinus, ut fuisset Saulus in apostolatū segregatus
Lucas eum perpetuo uocat Paulum.

Acto. 13.

Paulus ordi
natus ap̄lus.Apostoli no
men mutatur

Alterū indiciū est, & nec leue qdē, nēpe q̄ Saulū post cete
ros oēs, idē Lucas postremū facit. Sic em̄ in illo capite habet.
Erāt aut̄ qdā in ecclesia, q̄ erat Antiochię p̄phetę ac doctores
Barnabasq̄ & Symon qui uocabat̄ niger, & Lucius Cyrenen
sis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ a puero famili
aris, & Saulus. Ecce postremo loco Saulus numeratur. Id q̄d
neutiquam fecisset Lucas, si iam pro apostolo Paulus fuisset
habitus. Neq̄ enim post prophetas & doctores apostoli sunt
locandī, quum dicat ipse Paulus. Et primum quidem aposto
los, deinde prophetas.

Acto. 13.

I. Corin. 12.

Tertiū indiciū est, q̄ nusq̄ alibi legit̄ Barnabā fuisse consti
tutū apostolum, quem tamen omnes apostolum & esse & ha
beri non dubitamus. Quamobrem si tunc Barnabas creatus
apostolus fuisset, cur non similiter & Paulus, quū plane con
stet ambos in idem genus ministerij fuisse uocatos.

Acto. 13.

Quartū indiciū. Quid em̄ opus alioqui fuisset ut in horum
emissione cæteri ieiunarēt & precarent̄, ac demū illis manus
imponerent? Manuū enim impositione, gratia cōfert̄, ut quū
alibi, tum in iisdem actis sæpe legimus.

CONGRESSVS SECVNDVS

Postremum est, q*uo*d ipsi tunc potestatem acceperint constituēdi creandiq*ue* presbyteros impositione manuum suar*um*, quēadmodum in fine capitis. 14. satis dilucidum est, ubi sic habetur χειροτονίαντες δὲ αὐτοὺς πρεσβυτέρους κατέκκλησίαν, hoc est quū ipsi manuum impositione creassent illis per singulas ecclesias presbyteros. Neq*ue* manus imponebant solū, uerū etiā ieiunabant, & precabant*ur*, ut & illic traditū est. Ieiunijs igit*ur* & precationibus atq*ue* manuū impositione presbyteros consecrabant, & consecratos praeferunt plebi. Porro ut intelligas hoc ipsum nonnihil fuisse muneris illis iniuncti, subdi*ce*, eos rediisse Antiochiā, unde erant traditi gratiae dei, in opus quod compleuerunt. Presbyteror*um* igit*ur* creatio pars fuit muneris & ministerii q*uo*d illis Antiochia*e* credebatur. Nā an nō fuerat cōpletū eor*um* ministeriū q*uo*d ad hūc modū presbyteros cōstituisent. Simul & illud aduerte quod Lucas dicit, illos idē fuisse traditos gratiae dei. Quis enī ambigere potest, quū iubente spiritu, prophetae & doctores tanto studio, hoc est ieiunijs, precationib*us* & manuū impositione illos ordinassent, quin ab ipso spiritu quiberrima fuissent afflati gratia.

XXV

Roma. I.

Questio.
Ratio.

¶ Ad haec. Et Paulus ob hanc segregationē gloria*m* apud Romanos, segregatū se fuisse in euangelium dei. Et plane quū ita fuerant dimissi, scriptura tradit eos ab ipso spiritu fuisse tū emissos. Sed inquires, cur Matthias non fuit ad hunc modum ordinatus? Certe q*uo*d nondū uenisset spūs qui ritum hunc dicebat. Verū postea ritus idē in cæteris passim obseruabatur. Nam (ut diximus) Paulus & Barnabas ieiunijs, & precationibus, atq*ue* manuū impositione presbyteros per singulas ecclesias creabant. Quid multis opus est? Omnes huiusmodi presbyteros qui sic, aut per Barnabā & Paulū, aut per alios qui pari potestateungebant*ur* ordinati fuerant, nō dubitauit affirmare Paulus a spiritu sancto fuisse constitutos, & in hoc ipsum quidem ut regerent ecclesiam dei. Propter quod & cōplures presbyteros ex Epheso Miletū ad se uocatos, hunc in modū allocutus fuit. Attendite (inquit) uobis & cuncto gregi in quo uos spiritus sanctus posuit epōs ad regendū ecclesiam dei. Ecce tamen si per manus hominū fuissent in id regiminis constituti, nihil

Act. 20.